

мира съ голъми похвали и описания на добрият
дѣла, които прѣзъ живота си бѣше сторилъ. То за-
зи причина въ ипогеитъ се срѣщатъ биографически
и похвалителни очерки за въ поръ на покойникъ,
както и обширни иллюстрации по стениитъ
съ азбуката утѣс.

Когато ипогеитото позволяваще, скелета
(подницата) се намираще направо подъ параклиса,
както въ мастабата; чѣ когато имаше нѣколко
гробни кати, подобно нѣщо бѣше невъзможно, за-
щото се закараха отъ горнитъ гробове. За да се
избѣгне това, или пробиваха единъ дълъ кори-
доръ на дното на които ископавашъ кладенеца,
или по въ тургашъ скелета на край на този ко-
ридоръ. Въ този случай коридора се пробиваше на
срѣдната на задната стена имаше дължина отъ
6-40 метра. Скелетотъ е почти вѣскаа малкъ и
безъ украшения. Обаче ако по нѣкога има надписи и
орнаменти то всички се отнасятъ за живота на
душата въ онзи свѣтъ.

Бибанъ-ел-моукъ.

(Дамна на царевитъ)

Въ това, както и въ Мемфисъ, трѣбва
да изучаваме гробовитъ на царевитъ, ако искаме да
узнаемъ степената на усовършенствувание до
както може да достигне декорацията на ко-
ридоритъ и на скелета. Отъ най-дрѣвнитъ обаче
не е останало нищо, и ний имаме за сега само
прогититъ отъзи гробници на царве отъ пово-
внатка на XVIII династия, които си устроиха
гробове въ пустинята, въ единъ басейнъ на сѣверо-
западъ отъ Мѣва, обграденъ съ непристъпни ска-
листѣ гори, нареченъ Бибанъ-ел-моукъ (до-
лина на царевитъ).

Където вѣстията на Рамзеса I, дѣдо на Рам-
зеса II (Сезостриса) била прѣсече на скалистата
планина, съ единъ входъ 300 аелъ, който на дното
си се отъснѣва и образува единъ видъ покрѣта, която